

si genus humanum et mortalia temnitis arma,
 at sperate deos memores fandi atque nefandi.
 rex erat Aeneas nobis, quo iustior alter
 nec pietate fuit nec bello maior et armis. 545
 quem si fata virum servant, si vescitur aura
 aetheria neque adhuc crudelibus occubat umbris,
 non metus; officio nec te cœrtasse priorem
 paeniteat: sunt et Siculis regionibus urbes
 arvaque Troianoque a sanguine clarus Aœstes. 550
 quassatam ventis liceat subducere classem
 et silvis aptare trabes et stringere remos,
 si datur Italiam sociis et rege recepto
 tendere, ut Italiam laeti Latiumque petamus;
 sin absumpta salus et te pater optime Teucrum 555
 pontus habet Libyae nec spes iam restat Iuli,
 at freta Sicaniae saltem sedesque paratas,
 unde huc advecti, regemque petamus Aœsten.
 talibus Ilioneus; cuncti simul ore fremebant
 Dardanidae. 560

Tum breviter Dido voltum demissa profatur:
 'solvite corde metum Teucrici, secludite curas.
 res dura et regni novitas me talia cogunt
 moliri et late finis custode tueri.
 quis genus Aeneadum, quis Troiae nesciat urbem 565
 virtutesque virosque aut tanti incendia belli?
 non obtusa adeo gestamus pectora Poeni,
 nec tam aversus equos Tyria Sol iungit ab urbe.
 seu vos Hesperiam magnam Saturniaque arva
 sive Erycis finis regemque optatis Aœsten, 570
 auxilio tutos dimittam opibusque iuvabo.
 voltis et his mecum pariter considerare regnis:
 urbem quam statuo vestra est, subducite navis;
 Tros Tyriusque mihi nullo discrimine agetur.
 atque utinam rex ipse notò compulsus eodem 575
 adforet Aeneas. equidem per litora cœrtos
 dimittam et Libyae lustrare extrema iubebo,
 si quibus eiectus silvis aut urbibus errat.'